

dog for en Tydeligheds Skyld bemærke, at den i Bemærkningerne til § 1 skete Opregning af, hyem Adgang til Omregning af de i § 1 omhandlede Ydelser staaar aaben for, ikke er udtømmende, men da Lovforslagets § 1 udtaler, at den deri givne Regel gælder enhver Afgift vedrørende Forpagting eller fast Ejendom m. v., maa Adgang til Omregning ogsaa tilkomme Kirker og Degnekald for de dem tilhørende faste Ejendomme. Det ærede Medlem klagede over den ensidige Sæmmensætning af Kommissionen og navnlig over, at kun et enkelt Parti var blevet repræsenteret i den. Dette beror imidlertid paa, jeg tror, jeg kan sige en Misforstaaelse. Ganske vist er Resultatet det, at kun et enkelt Parti er blevet repræsenteret i Kommissionen, men da Kommissionen blev nedsat, blev der ikke taget Hensyn til Partierne her paa Rigsdagen. Den blev sammensat af sagkyndige fra Ministeriet og andre Steder samt af lokalkendte Mænd, deriblandt det ærede Medlem Hr. Refshauge. Han var imidlertid, da han blev designeret til Medlem af denne Kommission, ikke Rigsdagsmand; maaske han var det, da hans endelige Udnævnelse til Medlem af Kommissionen kom, men han var det i hvert Tilfælde ikke, da han blev designeret. Man tog altsaa ikke Hensyn til Partierne, da man nedsatte Kommissionen, saa der er ikke sket nogen Tilsidesættelse af noget enkelt Parti. Var der det, vilde jeg selvfølgelig give det ærede Medlem Ret i, at dette ikke burde være sket.

Til det ærede Medlem Hr. Holger Andersen skal jeg bemærke, at jeg tror ikke, der kan være Tvivl om Forstaaelsen af § 1. Der staaar nemlig, at det drejer sig om „alle Ydelser, der forfalder til Betaling efter Udgangen af Aaret 1920“. Det vil altsaa sige alle Ydelser, som *forfalder* efter 1920, selv om de refererer sig til en Periode, der ligger forud. Ligeledes tror jeg heller ikke, der kan være nogen Tvivl med Hensyn til, hvad der skal forstaaes ved Grundbyrder. Dansk og tysk Ret har forskellig Opfattelse af dette Begreb; men der staaar udtrykkelig „Grundbyrdeydelser og andre vedvarende“ o. s. v. Ved denne Tilføjeelse har man netop pointeret, at Loven kommer til Anvendelse for alle mere varende Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen ønskede Fristen forlænget fra 14 Dage til en Maaned. Jeg tror ikke, dette er nødvendigt; thi Parterne ved jo i Forvejen, at der er Strid om Sagen, de har i 3 Maaneder diskuteret den frem og tilbage, og jeg skulde kende Parterne daarligt, hvis ikke

Forholdet er det, at de allerede paa Forhaand ved, hvad de er tilfredse med, saa at de, naar Afgørelsen falder, hurtigt kan beslutte sig til, om de vil opsigte Forpagtningsforholdet eller ikke. Jeg tror derfor, Lovforslaget har valgt det rette, nemlig saa hurtig som muligt at faa en Ordning i Stand.

Jeg takker de forskellige Ordførere, fordi de gaar med til, at Lovforslaget fremmes uden Udvalgsnedsættelse. Jeg lægger megen Vægt herpaa, da jeg tror, Loven vil komme til at spille en stor Rolle dernede. Selv om jeg kan forstaa det ærede Medlem Hr. Hauges Betæneligheder, tror jeg dog, han vil være enig i, at vi her opfylder et moralsk Krav, og derfor vil gaa med til Lovforslaget — samtidig med at jeg indrømmer, at vi under andre Forhold vilde have overvejet Sagen noget mere.

Refshauge: Den højtærede Justitsminister har allerede udtalt, at det ærede Medlem Hr. Hauges Anke med Hensyn til Kommissionens Sæmmensætning vilde have været berettiget, hvis Kommissionen havde været en parlamentarisk Kommission, og det indrømmer jeg ganske. Jeg vil gerne oplyse, at da der blev rettet Spørgsmaal til mig, om jeg vilde være villig til at træde ind i en saadan Kommission, anede jeg end ikke, at jeg skulde blive Folketingskandidat, langt mindre, at jeg skulde komme til at staa som en af Venstres Repræsentanter her i dette høje Ting. Som Følge deraf har jeg heller ikke betragtet mig som Partiets Repræsentant i Kommissionen, men kun siddet der som sagkyndig. Naar det ærede Medlem Hr. Hauge mente, at min sociale Stilling kunde have noget at gøre med disse Forhold, vil jeg sige, at jeg ikke indser Rigtigheden af denne Udtalelse, idet jeg gaar ud fra, at de Forhold, det her drejer sig om, angaar Personer, som nærmest vil være af samme sociale Stilling som jeg selv.

Angaaende Nævnets Sæmmensætning skal jeg sige, at vi har ganske vist overvejet, om der ikke ogsaa burde sættes Personer ind, som havde Forstand paa Byeendomme; men da Nævnet skal vælges af de 4 Amtsråad, blev der derved den Vanskelighed, at man saa ogsaa skulde bestemme, hvilke Amtsråad der skulde vælge sagkyndige med Hensyn til Landejendomme, og hvilke der skulde vælge sagkyndige med Hensyn til Byeendomme. Desuden gaar man ud fra, at i Byerne vil det hele hurtigt ordne sig, og da Afgiften af Lejligheder ikke kommer